

Samen Presteer Je **MEER**

Veiligheid, bewustwording en verminderde zelfredzaamheid

**Een verslag van een verkennende
bijeenkomst over verminderde
zelfredzaamheid in geval van nood**

Inleiding

Er is een aanzienlijke groep mensen van wie verondersteld wordt dat zij verminderd zelfredzaam zijn. Dit zijn vooral 65-plussers, mensen met verstandelijke-, (tijdelijke) fysieke beperkingen en Chronisch Zieken. Met ondersteuning kunnen de meeste mensen met hun beperking zich onder normale omstandigheden wel redden. Maar wat moet er gebeuren bij noodsituaties? Juist mensen die verminderd zelfredzaam zijn moeten hier extra op voorbereid zijn. Maar hoe bereid je je voor op onverwachte situaties als je verminderd zelfredzaam bent? Hoe zit het eigenlijk met bewustwording? Hoe krijg je mensen die verminderd zelfredzaam zijn goed 'in beeld'? Over deze en andere vragen en mogelijke oplossingsrichtingen is met vertegenwoordigers van instellingen, brancheorganisaties en patiëntorganisaties is op 14 april jl. van gedachten gewisseld. Een samenvatting van de bevindingen deze inspirerende middag treft u hierbij aan.

Langs deze weg maak ik van de gelegenheid gebruik, de deelnemers hartelijk te bedanken voor hun bijdrage aan deze gedachtewisseling.

Mark de Groot
Juni 2010

Inhoudsopgave

Inleiding	2
Inhoudsopgave	3
Deelnemers	4
1. Het belang van bewustwording.....	5
Verminderde zelfredzaamheid	5
Het belang van bewustwording	5
Accentverschuiving naar preventie	5
Zelfredzaamheid bij tijdelijke invaliditeit	6
Zelfredzaam vermogen	6
Leren van de praktijk	6
2. Botsende regelgeving en maatschappelijke ontwikkelingen.....	7
Zelfredzaamheid is een grondrecht en solidariteit een burgerplicht.....	7
Spanningsveld in regelgeving.....	7
Signalering van verminderde zelfredzaamheid en privacy.....	7
Keurmerk 'uitgankelijkheid'	7
3. Zorgcontinuïteit instellingen	8
Bereikbaarheidsoefeningen	8
Ondersteunen van mensen/bewoners die verminderd zelfredzaam zijn.....	8
Spanningsveld in de rolverdeling BHV en professionele hulpverleningsdiensten	8
Bevorderen van kleinschalige, doelgerichte oefeningen	8
Leidraad COBRA (COntinuïteit Bij Rampen).....	8
4. Toerusten van mensen die verminderd zelfredzaam zijn.....	9
Kennisdeling en Activering	9
5. Nachregister.....	10
Bruikbaarheid	10
Registratie op de (openbare) functie van objecten	10
Bekendheid van handicap	10
Een strikt individuele keuze.....	10
Doelgericht systeem?	10
6. Resumé en vervolg	11
Resumé.....	11
Week van de Chronisch zieken met thema: Red Jezelf!.....	11
Speciale website met aandacht voor de Zeven Gevolgen	11
Bijlage.....	12
Het Nachregister	12

Deelnemers

1. Sjoerdje Kramer	Veiligheidsregio Noord- en Oost Gelderland (VNOG)
afd. Geneeskundige hulpverlening bij Ongevallen en Rampen (GHOR)
2. Ben Koenen	Federatie van Ouders van Slechthorende kinderen en van kinderen met een Spraak-taalmoeilijkheden (FOSS)
3. Hans Wijnbergen	Facilitaire Dienst 's Heerenloo
4. Marieke Gorter	Vereniging Cerebraal (Patiëntenvereniging van mensen met niet-aangeboren hersenletsel)
5. Jocko Rensen	Nederlands Instituut Fysieke Veiligheid (NIFV)
6. Dingeman de Jong	Taakgroep Handicap en Lokale Samenleving (THLS)
7. Ad Vervuurt	Beleidsmedewerker GHOR
8. Mark de Groot	Projectmanager Cliëntorganisaties OBA (Dagvoorzitter)
9. Danny Blom	Projectleider Systemen & Privacy OBA (Nachtregister)
10. Margriet Klei	PR Advies en Ondersteuning OBA
11. Tamara van Amsterdam	Secretaresse OBA (notuliste)
12. Rinske Frederiks	Procesanalist/adviseur OBA
13. Geert Klei	Programmadirectie OBA

Dingeman de Jong: Programmacoördinator Taakgroep Handicap en Lokale Samenleving (THLS)
Veiligheid en zelfredzaamheid op maatschappelijke agenda plaatsen in breder kader:

- Bestuurders en professionele hulpdiensten
- Burgers met name bewustwording : waar hebben wij het precies over? En wat kun je zelf doen?

Sjoerdje Kramer: Beleidsmedewerker Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen (GHOR). Zorgcontinuïteit, instellingen.

Punten van aandacht voor GHOR:

- Niet-zelfredzaam zonder mantelzorgers blijken moeilijk te traceren vanuit Veiligheidsregio Noord- en Oost Gelderland (VNOG)
- Van mensen die niet of verminderd zelfredzaam zijn, is van slechts een klein gedeelte bekend bij de hulpverleners waar deze verblijven

Ben Koenen, FOSS, Nederlandse Federatie van ouders van Slechthorende kinderen en van kinderen met Spraak/taal moeilijkheden. Bestuurslid FOSS, voorlichting en PR.

Hans Wijnbergen, Facilitaire Dienst 's Heerenloo, een van de grotere aanbieders van de gehandicaptenzorg. Tevens betrokken bij het Platform Zorgcontinuïteit

Jocko Rensen: Nederlands Instituut Fysieke Veiligheid (NIFV): Coördinator Infopunt Veiligheid.

Een loket voor dossiervorming voor professionele hulpverleners uit het veld:

- Fysieke veiligheid; hulpverleningsdiensten en bestuurders.
- Verzamelen en bundelen van kennis en informatie-uitwisseling inzake veiligheid
- Faciliteren GHOR en veiligheidsregio's

Marieke Gorter Vereniging Cerebraal, Belangenvereniging van patiënten met Niet-Aangeboren Hersenletsel (NAH)

Ad Vervuurt: Beleidsmedewerker GHOR. Aandachtsgebied is Zorgcontinuïteit voor regio Noord Limburg. Biedt zorginstellingen ondersteuning bij de planvorming voor zorgcontinuïteit waardoor men beter in staat is ook onder bijzondere omstandigheden zorg te blijven leveren.

1. Het belang van bewustwording

Bij aanvang van de gedachtenwisseling wordt aan de hand van een DVD met 10 voorbeelden aangetoond wat de consequenties kunnen zijn, wanneer mensen die verminderd zelfredzaam zijn onvoldoende voorbereid worden op onverwachte situaties. Deze DVD is ontwikkeld voor het congres Brandveiligheid en Zorg, 4 en 5 november 2009.

Conclusie ligt voor de hand: Mensen moet zich er meer van bewust zijn dat als er zich een calamiteit voordoet, dat zij in de tijdspanne dat de professionele hulpverlening er niet is, op zichzelf aangewezen zijn. Vraag is dan: Ben je dan voldoende zelfredzaam?

Je bent in dit licht zelfredzaam als je in een onverwachte (ernstige) situatie in staat bent deze (snel) adequaat in te schatten en hierop te anticiperen en hierbij zonder hulp van buitenaf jezelf in een veilige(r) toestand kunt brengen.

Verminderde zelfredzaamheid

Het zijn niet alleen mensen met een handicap, een chronische ziekte, en/of psychische handicap die verminderd zelfredzaam zijn (15% van de Nederlandse bevolking). Verminderd Zelfredzamen zijn ook mensen met een (tijdelijke) handicap:

- Mensen boven 65 jaar;
- (een deel van de) kinderen onder de 13 jaar;
- Mensen die (bv door een gebroken been) tijdelijk verminderd zelfredzaam zijn.

Ontruiming

In een gemeente in midden-Nederland werd een Brisantbom onschadelijk gemaakt. Hiervoor werd een hele wijk ontruimd.

Een man van 70 jaar komt 's morgens van boodschappen doen, terug bij zijn straat maar wordt tegengehouden door een hulpverlener in verband met de ontruiming.

-“Prima”, zegt de oude man: “maar mijn vrouw, is zij ook in veiligheid gebracht? Ik zie haar nergens staan...”

“Mijnheer, wij kunnen u verzekeren: iedereen is uit de woning gehaald”.

-“Maar mijn vrouw heeft een auditieve handicap, zij is doof!”

“Mijnheer”, zegt die hulpverlener: “dat is allemaal geregeld..!”

-“Ja”, zegt die man: “maar dan moet zij hier toch zijn?!”

Dan komt er iemand uit het publiek (slim) en die zegt: “Mijnheer, loop even mee. Want hier stond zij niet”. Ze lopen tussen de woningen door, komen bij zijn huis aan en wie zit daar keurig achter de PC? Zijn vrouw. Niets gehoord, niets gezien.

Het belang van bewustwording

Tot op heden leeft dit onderwerp niet binnen patiënt- en cliëntorganisaties. Zij moeten inderdaad echt verleid worden om na te denken over de eigen zelfredzaamheid. Patiënt- en cliëntorganisaties kunnen er dan ook in hun blad aandacht aan geven, zeker als dit ook een onderwerp is in de week van de Chronisch Zieken. De noodzaak van meer bewustwording bij cliënt- en patiëntorganisaties is groot.

Accentverschuiving naar preventie

In het beleidsplan van de Nederlandse Brandweer (getiteld: Over Morgen), verlegt de Brandweer in het beleid en organisatie het accent meer naar preventie. Kern van het beleid: Burgers worden meer gestimuleerd om aan preventie te werken. Dit biedt kansen om ook meer te werken aan bewustwording en verbeteren van zelfredzaamheid van burgers.

Zelfredzaamheid bij tijdelijke invaliditeit

Mensen die tijdelijk invalide zijn, zijn ook minder zelfredzaam als er zich een calamiteit voordoet. Mensen zijn zich daar nog onvoldoende van bewust. Het is van belang dat patiënten na ziekenhuisbehandeling -bijvoorbeeld na een in het gips gezet been- geïnformeerd worden over hun verminderde zelfredzaamheid. De vraag is wel op welke manier je de mensen hiervan bewust kunt maken. De verantwoordelijkheid om bijvoorbeeld de folder met veiligheidsinstructies te lezen moet meer worden aangewakkerd. Je moet hierin ook weer niet te ver willen gaan; mensen hebben zelf ook een verantwoordelijkheid.

Zelfredzaam vermogen

In de praktijk blijkt dat mensen erg op de overheid leunen in de veronderstelling dat die wel klaar staat in geval van nood.

Bovendien wordt het zelfredzaam vermogen van burgers schromelijk onderschat en/of wordt er te weinig mee gedaan. Er wordt nu nog te vaak gegrepen naar ingewikkelde dure oplossingen, wat mogelijk ook weer een passieve houding bij mensen in de hand kan werken.

Tijdens een ontruiming in een verzorgingstehuis, komt een hulpverlener in een kamer waar nog een vrouw op bed ligt. Zij ligt daar al wel 15 minuten (want voordat de mensen binnen zijn duurt het vaak al wat langer).

De hulpverlener zegt: "Mevrouw, kunt u zelf lopen?"

Even een schrik-effect, maar dan zegt die mevrouw: "Oh, ja; kunt u mij even helpen? Want mijn benen staan in de hoek van de kamer."

Hij pakt die benen, geeft ze aan die mevrouw, zij trekt ze aan, ze pakt haar krukken en loopt mee.

De stelling is dus dat zelfredzaamheid is te activeren. Je kunt dat doen door je voor te bereiden en (aanvullende) maatregelen te nemen om de eigen zelfredzaamheid te vergroten.

Leren van de praktijk

Activeren, innoveren en borgen leidt tot beleidsontwikkeling. Er kan veel winst worden gehaald in het activeren van de zelfredzaamheid van mensen. Mensen zijn vaak veel zelfredzamer dan men zelf vaak denkt.

Uit onderzoek is namelijk gebleken dat indien je mensen dwingt zelf na te denken over de (eigen) situatie, beter werkt dan het creëren van regels. Veiligheid en zelfredzaamheid zou dan ook een plek moeten krijgen in het onderwijsprogramma vanaf de basisschool. Mensen moeten nieuwsgierig gemaakt worden ipv geconfronteerd worden met ingewikkelde regels. Verder moet er ruimte zijn voor het maken van fouten. Door dergelijke zaken in praktijksituaties aan te bieden maken mensen fouten maar daar moet je juist niet bang voor zijn. Daar wordt weer van geleerd. Voordat een kind kan fietsen, is het immers ook vaak gevallen.

2. Botsende regelgeving en maatschappelijke ontwikkelingen

Regelgeving en economische belangen bij preventie

Verzekeraars hebben er economisch belang bij dat mensen zelf op het terrein van preventie in actie komen. Ook technologische ontwikkelingen in de bouw worden sterk aangemoedigd door de verzekerde lagere premies aan te bieden bij adequate preventiemaatregelen.

In Duitsland heeft men -meer dan in Nederland- dergelijke preventiemaatregelen verankerd in wet- en regelgeving. De technologie op dit terrein is als gevolg hiervan ook veel verder.

Zelfredzaamheid is een grondrecht en solidariteit een burgerplicht

Als het om zelfredzaamheid gaat, dan gaat het om een grondrecht. Mensen moeten toegang krijgen tot informatie die de eigen zelfredzaamheid kan vergroten. Dat dient in de regelgeving tot uitdrukking te komen. Of mensen verminderd zelfredzaam zijn of niet, doet hier niet ter zake.

Mensen die verminderd zelfredzaam zijn, moeten een beroep kunnen doen op anderen die hen kunnen ondersteunen. Een kwestie van solidariteit. Ook dat moet in de regelgeving tot uitdrukking komen.

Spanningsveld in regelgeving

Burgers zijn volgens de wet verplicht om, als men daartoe in staat is, in te grijpen in een noodsituatie. Aan de andere kant: Als een individu ingrijpt in een noodsituatie, dan wordt hij ook verantwoordelijk voor de gevolgen van dit ingrijpen. In dat opzicht, lijkt het juist beter om niet in te grijpen.

Media heeft veel meer aandacht voor situaties waarin omstanders niet ingrijpen wat grote gevolgen heeft voor slachtoffer. Echter, vaak wordt er (met succes) wel ingegrepen waarbij dus levens worden gered. Helaas is daar veel minder aandacht voor. In de praktijk blijkt dat mensen dus wel voor elkaar klaarstaan als het erop aankomt. Eventueel botsende regelgeving moet hier ook op aangepast worden.

Signalering van verminderde zelfredzaamheid en privacy

In hoeverre is het wenselijk dat geregistreerd is wie (tijdelijk) verminderd zelfredzaam is? Enerzijds is het goed dat hulpverleners op de hoogte zijn van (de aard van) de verminderde zelfredzaamheid aan de andere kant rijst de vraag in hoeverre de privacy in het geding is.

Omdat het primaat van actualisering van de persoonlijke gegevens bij het individu ligt, is een dergelijk registratiesysteem voor hulpdiensten vrijwel altijd inaccuraat. Men zou liever zien dat de gemeente zorg draagt voor het up-to-date houden van de deze gegevens maar hier steekt de Wet Bescherming Persoonsgegevens (WBP) een stokje voor.

Er zijn signaleringssystemen waarbij mensen die verminderd zelfredzaam zijn zelf -met een alarmknopje- in contact kunnen komen met de alarmcentrale die dan in actie kan komen.

Keurmerk 'uitgankelijkheid'

De huidige regelgeving voor uitgankelijkheid blijkt in veel opzichten verouderd. Bij een praktijkexperiment is nagegaan of zorginstellingen voldoende uitgankelijk zijn voor mensen die verminderd zelfredzaam zijn. Wat bleek? De gebouwen bleken geheel volgens de regels te zijn gebouwd, maar kende wel obstakels -drempels van soms wel 20cm hoog- waarbij problemen ontstaan voor mensen die verminderd zelfredzaam zijn. Het is dus wenselijk dat patiëntorganisaties betrokken worden bij de toetsing van het ontwerp van (openbare) gebouwen en bouwbesluiten op uitgankelijkheid.

Een ander idee is het ontwikkelen van een keurmerk voor uitgankelijkheid. Bij deze constructie kan een hulpverleningsexpert samen met iemand die verminderd zelfredzaam¹ is, een gebouw nalopen op uitgankelijkheid. Een gebouw dat op deze wijze op uitgankelijkheid is getoetst, kan zo in aanmerking komen voor een keurmerk uitgankelijkheid.

¹ Geopperd wordt om Wajongers voor deze rol te trainen

3. Zorgcontinuïteit instellingen

Bereikbaarheidsoefeningen

Op 's-Heerenloo worden regelmatig bereikbaarheidsoefeningen gehouden. Centraal staat dan de vraag: Welke mensen zijn bereikbaar? Hierbij kan gerekend worden op ondersteuning vanuit het GHOR. De kennis en verbeterpunten die uit de oefeningen voortvloeien worden binnen het Platform Zorgcontinuïteit gedeeld.

Ondersteunen van mensen/bewoners die verminderd zelfredzaam zijn

Hier is veel aandacht voor binnen 's-Heerenloo (sector West). Elk personeelslid moet een verkorte BHV-cursus doorlopen. Verder heeft men de beschikking over interventieteams om de BHV-ers te ondersteunen bij het uitbreken van paniek. Wel moet er aandacht blijven voor het "gat" in de tijd (2-5 min.) totdat de interventieteams ter plaatse zijn. Er wordt daarom gekeken wat er gedaan kan worden om de zelfredzaamheid van de cliënten te vergroten.

Spanningsveld in de rolverdeling BHV en professionele hulpverleningsdiensten

Totdat de professionele dienstverlening ter plaatse is, is de rol van de BHV duidelijk; namelijk de aanwezigen in een instelling in veiligheid te brengen.

Uit onderzoek bij een aantal zorginstellingen is wel gebleken dat de BHV haar taak neerlegt zodra de professionele hulpverlening ter plaatse is, in de veronderstelling dat de hulpverleningsdiensten deze taak geheel zal overnemen. Dit zorgt nog wel eens voor onduidelijkheid.

Bevorderen van kleinschalige, doelgerichte oefeningen

Grootschalige oefeningen en trainingen schieten vaak hun doel voorbij

- Oefenen omdat het nu eenmaal moet (regelgeving)
- Vaak (te) grootschalig waardoor deelaspecten onvoldoende aandacht krijgen
- Oefeningen onvoldoende gericht op de individuele rol van personeel
- (onnodig) hoge kosten

Veel meer dan nu gebeurt, zouden oefeningen meer specifiek gericht moeten zijn op deelaspecten en het aanleren van handelingsprocedures door het personeel.

Bijvoorbeeld, waar ligt de kaart met telefoonnummers? Waar bevindt zich de nood/alarmknop? Etc. Het werkoverleg is een goed moment om hieraan aandacht te besteden.

Leidraad COBRA (COntinuïteit Bij Rampen)

Zorginstellingen willen de gevolgen van calamiteiten uiteraard zo beperkt mogelijk houden. Zij maken hierbij ondermeer gebruik van de *Leidraad COBRA*. In deze *Leidraad COBRA*, die als een raamwerk moet worden gezien, zijn 7 vormen van gevolgen opgenomen. Aan de hand van de beschreven gevolgscenario's, kunnen voorzorgmaatregelen worden getroffen.

Deze methodiek biedt zorginstellingen een handreiking voor het opstellen van een zorgcontinuïteits- en/of crisesplan.

De *Leidraad COBRA* is ontwikkeld i.s.m. GHOR Groningen en Hanze Hogeschool Groningen.

4. Toerusten van mensen die verminderd zelfredzaam zijn

Bij veiligheid en zelfredzaamheid gaat het meer dan alleen om professionaliteit. Belangrijk is de vraag: Wat kun je als individu zelf doen?

Er zijn veel mensen die EHBO of BHV cursussen doen; alleen het trucje al om mensen aan te spreken om te zwemmen als ze te water raken, is belangrijk maar bij velen onbekend. We kunnen er al voor zorgen dat er veel meer mensen zijn die deze informatie veel meer kunnen communiceren.

De vraag werd gesteld wat je als eerste moet doen als iemand overboord slaat en te water raakt?

Je zou denken dat je die persoon met alle mogelijke middelen moet proberen te redden. Op zich waar maar dat is de vraag niet. De vraag was wat moet je als eerste doen als iemand overboord slaat en te water raakt?

Schreeuwen naar het slachtoffer: "zwemmen-zwemmen!" Immers, in paniek vergeten mensen domweg te zwemmen en kunnen zo verdrinken.

- 1. Onderschat het effect van een paniecreactie nooit!**
- 2. Het is van levensbelang dat tijdens de periode dat er geen professionele hulp voorhanden is, het slachtoffer zelf in actie komt om zichzelf in veiligheid te brengen**

Kennisdeling en Activering

Mensen met verminderde zelfredzaamheid hebben te maken met extra (fysieke) belemmeringen die zeer divers kunnen zijn. Wij moeten dus kijken hoe wij deze groep kunnen toerusten om voor de duur tot er hulp is, zichzelf kunnen redden. De Taakgroep Handicap en Lokale Samenleving (THLS) zet hier ook op in:

- ondersteunen informatie-uitwisseling en kennisdeling tussen professionele hulpdiensten en individuen.
- Activeren en versterken van de zelfredzaamheid van mensen zelf. Vaak kunnen mensen veel meer dan dat wij aan de buitenkant kunnen zien.

5. Nachregister

Met de inning van de toeristenbelasting krijgen de gemeenten een beeld van het aantal niet-ingezetenen en waar zij zich bevinden binnen de eigen gemeentegrenzen. Er bestaat hiervoor namelijk een registratieverplichting. Het Nachregister is een online-registratiesysteem dat door de ondernemers binnen een gemeente kan worden gebruikt voor deze registratie. Dit systeem biedt het voordeel dat in geval van een ramp of calamiteit ook hulpverleners direct toegang kunnen hebben tot de aanwezige gegevens, en zodoende de hulpverlening sneller op gang kan komen. .

Privacy is hierbij een belangrijk element. Hulpverleningsdiensten hebben daarom *alleen* inzage bij een melding van een calamiteit.

Nu is het mogelijk om ook aan te geven wie verminderd zelfredzaam is en waar hij/zij zich bevindt. Vraag is nu óf, en zo ja, onder welke condities dergelijke informatie van toegevoegde waarde kan zijn voor de hulpverlening; De reacties zijn divers:

Bruikbaarheid

Het is vooral belangrijk dat de thuissituatie van mensen die verminderd zelfredzaam zijn, bekend is bij de hulpverleningsdiensten.

Een dergelijk systeem moet 24 uur per dag bereikbaar zijn. Verder kan de grote hoeveelheid informatie omtrent het object en de locatie mogelijk juist belemmerend werken bij de inzet van de hulpverlening.

Registratie op de (openbare) functie van objecten

Het is nog de vraag of mensen met een handicap dit ook wel willen laten registreren.

Misschien kun je juist beter aansturen op vragen als: is het hotel geschikt voor bijvoorbeeld bedlegerige patiënten? (Of is de camping aangepast voor rolstoelgebruikers?)

Bekendheid van handicap

In het systeem wordt niet gevraagd naar de handicap. De vraag is juist: Zou het zinvol zijn als iemand een handicap heeft dat hij dat op zou geven? Gegevens worden op allerlei manieren al verzameld en bij de inning van toeristenbelasting is registratie al verplicht. En bij het Nachregister zijn de gegevens 24 uur per dag online direct beschikbaar bij (alleen) calamiteiten.

Volgens Cerebraal is het wel goed als zoveel mogelijk mensen weten dat iemand een Niet-Aangeboren - Hersenletsel (NAH) heeft. Er kan anders verwarring ontstaan als mensen dit niet weten en hierdoor op het verkeerde been worden gezet.

Een strikt individuele keuze

Het initiatief komt bij het gebruik van het Nachregister niet vanuit de persoon maar vanuit de gemeente. Dit is van belang omdat het registreren in essentie een persoonsgebonden actie is. Het individu kan namelijk zelf bepalen wanneer hij zijn gegevens vrijgeeft, dat is een wettelijk grondrecht. En vanuit het individu is niet duidelijk of hij hier wel behoefte aan heeft. Het gaat hier ook niet aan of de brandweer graag wil weten of iemand verminderd zelfredzaam is, zodat zij hiermee rekening kunnen houden.

Doelgericht systeem?

Hoewel uit onderzoek blijkt dat mensen die verminderd zelfredzaam zijn moeilijk traceerbaar zijn, is het de vraag of het Nachregister in deze vorm zijn doel niet voorbijschiet. Registratieconstructies blijken in de praktijk erg moeilijk uitvoerbaar. Van meer bewustwording bij het individu wordt meer verwacht. O.a. via de website: www.denkvooruit.nl.

6. Resumé en vervolg

Resumé

De discussie begon met bewustwording van noodzaak, wat je dan moet doen om zelfredzaam zijn. Hoe breng je dit tussen de oren? Is dat iets wat je in regelgeving of via onderwijs kunt organiseren? Verder moeten mensen toegerust worden om voor zichzelf een vertaalslag kunnen maken. De professionals komen met info, de burgers moeten dan hun eigen situatie inschatten. Informatie uitwisselen en voor jezelf een vertaalslag te maken. Oefeningen en trainingen moeten gericht zijn op deelaspecten van zelfredzaamheid en gericht zijn op individu.

Een mogelijk instrument² die voor zorginstellingen al wordt toegepast zou hiervoor wellicht kunnen worden aangepast speciaal voor mensen die verminderd zelfredzaam zijn.

Week van de Chronisch zieken met thema: Red Jezelf!?

De Week van de Chronisch Zieken kan een aanjager zijn voor genoemde bewustwordingsproces.

Voor de week van de Chronisch Zieken willen wij dan nog 1 of 2 bijeenkomsten organiseren.

Openingscongres met een workshop om met deze boodschap te komen.

Ervaringen van mensen van P&C organisaties en andere organisaties moet zoveel mogelijk worden gedeeld.

Speciale website met aandacht voor de Zeven Gevolgen

Het concept Leidraad COBRA is speciaal voor zorginstellingen ontwikkeld. Maar zou wellicht ook een basis kunnen zijn voor individuen. Het moet dan wel adequaat aangepast worden.

De suggestie wordt gedaan om een speciale website in te richten die geheel gewijd is aan het concept van de Leidraad COBRA. Dit kan aan de leden van patiënt- en cliëntorganisaties voorgelegd worden:

test jezelf eens op deze kenmerken. Dat is een eenvoudige manier om een grote groep te bereiken.

Het gaat vooral om de mensen die daarmee zelf iets kunnen.

² Leidraad COBRA

Bijlage

Het Nachregister

Zicht op de niet-ingezetenden binnen de gemeente

Gemeenten hebben zicht op de permanente bewoners, maar niet altijd even goed zicht op de niet permanente bewoners; de toeristen. Zeker in geval van een plotselinge calamiteit of ramp blijkt het voor gemeenten en hulpdiensten soms lastig te zijn om in korte tijd te achterhalen hoeveel personen er in een hotel, op een camping of op een vakantiepark verblijven en wie er precies staan ingeschreven.

Het Nachregister is een systeem dat via internet beschikbaar is (webbased) en is ontworpen om binnen de gemeente op een eenvoudige manier zicht te hebben op het aantal overnachtingen per dag en per locatie. Wanneer ondernemers en gemeenten hiervoor gezamenlijk hetzelfde registratiesysteem gebruiken, ontstaat een transparant geheel van gegevensbeheer.

Raadpleegbaar voor hulpverleningsdiensten

Wanneer het noodzakelijk is om snel over deze gegevens te beschikken, is het Nachregister ook raadpleegbaar door hulpverleningsdiensten. Dit aan de orde zijn wanneer er bijvoorbeeld ontruimd moet worden vanwege een natuurbrand.

Ondernemers kunnen hiermee de veiligheid voor hun gasten verhogen en ervoor zorgen dat de samenwerking met hulpdiensten sneller en efficiënter op gang kan komen.

Webbased; gegevensbeheer vanaf elke PC

Doordat het Nachregister een webbased applicatie is, is het mogelijk om vanaf elke PC in te loggen en de gegevens te beheren en waarnodig te kunnen delen.

Zo zijn de gegevens bij een grote ontruiming ook vanaf de brandweerkazerne of het politiebureau opvraagbaar. Ondernemers zijn hiermee verzekerd van de dagelijkse back-up en de uitwisselbaarheid is optimaal geregeld. Tevens biedt het Nachregister de mogelijkheid om de gegevens van een bepaalde dag te "bevriezen" zodat er bij een ramp ook na een aantal dagen nog gebruik van kan worden gemaakt door onderzoeksteams wanneer dit nodig is.

Met een druk op de knop kunnen de hulpdiensten zicht krijgen op de mensen die aanwezig zijn op vakantieparken en in hotels, wanneer er binnen een gemeente het nachregistersysteem wordt gebruikt. In geval van een calamiteit of ramp kunnen de hulpdiensten dan inzage hebben wie zich op welk park bevindt.